



# TŘÍDNÍ VÁLKA

TV kontakt: tridnivalka@yahoo.com

TV blog: www.tridnivalka.blogspot.com

Totéž každý den pořád dokola:

BUDÍK – CESTA – PRÁCE – NÁKUP – CESTA – VEČEŘE – TELEVIZE – SPÁNEK – BUDÍK – CESTA – PRÁCE – NÁKUP – CESTA – VEČEŘE – TELEVIZE – SPÁNEK – BUDÍK – CESTA – PRÁCE... JAK DLOUHO TO JEŠTĚ VYDRŽÍME??!

Tahle společnost nám nabízí jen boj o holé přežití, kde nejsme nic víc než pracovní síla a spotřebitelé. Jen se to celé balí do krásných řečí o hodnotách slušného občana a potřebách vlasti a ekonomiky, do módních trendů a bezduchých životních stylů, které na nás dennodenně chrlí média, politici, vědci, celebrity... Jsou snad značkové hadry, nové mobily a plazmovky, auta na leasing a bydlení na hypotéku, páteční mejdany, televizní show a rodinné idylky v nákupních střediscích dostatečnou náhražkou za opravdu lidský život? Je to všechno, po čem skutečně toužíme a co reálně potřebujeme?

## PRO NÁS NE!

Nemáme žádné velkolepé majetky a podniky, které by na nás vydělávaly, a tak musíme chodit do práce. Prodáváme svůj čas a energii, svoji pracovní sílu, třídě buržoustů, která vlastní výrobní prostředky. Svoji práci směňujeme za mzdu, za kterou můžeme nakoupit to, co potřebujeme k přežití a co jinde vyrobili stejní pracující lidé, jako jsme my. Ať si vyděláme, kolik chceme, jakmile výplatu utratíme, musíme naklusat zase zpátky do práce. Naše práce uvádí do chodu celou společnost a ekonomiku: továrny, supermarkety, kanceláře, nemocnice, stavby... Jsme třída proletářů a bouříme se!

## PROTI NÁMEZDNÍ PRÁCI

Práce je nám odcizená, protože doba, po kterou pracujeme, nám nepatří, není zcela naší součástí – je především prostředkem jak se dostat k penězům. Protože svoji práci prodáváme jako zboží jednotlivým šéfům i buržoazii jako celku, jsou to oni, kdo ji kontroluje, komu náleží a kdo z ní má skutečný prospěch. My jen musíme pracovat tak dlouho a tak rychle, jak se po nás chce. Bojujeme tedy proti námezdní práci, která je základem našeho vykořisťování a celého kapitalistického systému.

## PROTI VOLNOČASOVÉ TOVÁRNĚ

Nepracujeme, abychom bezprostředně uspokojili potřeby své i druhých lidí. Životní potřeby nám zprostředkovávají mzdy – peníze, protože odcizené jsou nám i produkty naší práce, které

patří buržoazii. Odcizená je nám celá společnost: vztahy, na nichž stojí, její struktury, instituce, bohatství i vědění. Diktatura kapitálu tak panuje i mimo práci. Volno, na které se těšíme, je její součástí. Je to kapitál a ne my, kdo určuje, jak jíme, milujeme, bydlíme, cestujeme, bavíme se... Proto bojujeme proti kapitalistickým společenským vztahům jako celku, který nás uzavírá do obrovské továrny, kde jsme jako dojná krávy v každém okamžiku našich životů.

## PROTI KAPITALISMU

Naše práce je zboží jako žádné jiné: jediné má schopnost vytvářet hodnotu novou a větší, než je jeho vlastní. Šéfové nás všechny vykořisťují, neboť nám platí jen za naši pracovní sílu a všechno, co jsme vyrobili navíc, je jejich nadhodnota a zisk. Zisk se reinvestuje do výrobních prostředků, do produkce nového kapitálu, což je všechen majetek, který buržousti kontrolují, vlastní a prodávají. Kapitál je naše mrtvá práce vtělená do věcí. Je to náš čas a energie, které jsme zabili v práci. Jediným cílem kapitalistického výrobního způsobu je mít zisk a rozmnožovat kapitál. Lidské potřeby jsou zcela druhořadé a výroba je „uspokojuje“ jen do té míry a takovým způsobem, které slouží expanzi kapitálu. Z těchto důvodů byl kapitalistický i minulý režim a kapitalismus je i v Severní Koreji, Číně nebo na Kubě. Kde je námezdní práce je i kapitál a nic na tom nezmění ani háv „marxistické“ ideologie, reorganizace buržoazie skrze politickou stranu a stát a její snahy (bez trvalé šance na úspěch) deformovat kapitalistické zákonitosti trhu, konkurence a hodnoty.

## PROTI DEMOKRACII, STÁTU A BURŽOAZNÍ POLITICE

Demokracie je vlastní podstatou kapitalistické společnosti a nikoli jen jednou její politickou formou. Atomizování občanů, kteří dosahují umělé jednoty skrze separovanou sféru národní politiky, jsou společnou charakteristikou parlamentních, stalinistických, fašistických nebo třeba islamistických států. Ty jsou organizacemi buržoazie jako třídy, které vyrůstají ze společenských vztahů třídní společnosti. Proto je revoluční boj proletariátu protidemokratický a protistátní a nemá co do činění s buržoazní politikou, politickými stranami (ať jsou levicové nebo pravicové, parlamentní nebo mimoparlamentní, legální nebo zakázané), volbami a politickými převraty.

## PROTI ODBORŮM A LEVIČÁCTVÍ

Odbory již dávno nejsou organizacemi dělnické třídy. Staly se součástí kapitalistického státu, institucí pro organizování prodeje pracovní síly a udržování sociálního smíru. Jako takové musí být zničeny a nikoli reformovány. Slabiny a porážky hnutí

naší třídy daly a dávají vzniknout mnoha proudům levičáctví, které hrají úlohu sociální demokracie: neusilují o zničení kapitalismu, ale o jeho radikální reformu. V dobách revolucí jsou vždy posledním útočištěm a baštou kapitálu. Proto komunističtí proletáři bojují proti všem jeho podobám: stalinismus, trockismus, maoismus, mnohé varianty anarchismu, antiglobalismus, protiimperialistická hnutí „třetího světa“...

## PROTI JEDNOTNÝM FRONTÁM

Jsme proti všem jednotným frontám s „pokrokovými“ politickými frakcemi buržoazie a proti všem kontrarevolučním ideologiím, které kolem těchto front vznikají: antifašismus nebo třeba národní osvobození... Všechny vedou k obraně jedné podoby kapitalistické diktatury proti druhé, „menšího zla“ proti „většímu“ nebo k boji za kapitalismus s lidskou tváří, ale vždy k podrytí a porážce revolučního proletariátu. Jsme pro přímou třídní akci proti rasistům a fašistům a pro komunistickou revoluci jakožto jedinou alternativu vůči všem podobám kapitalismu.

## PROTI ÚTLAKU, NACIONALISMU A VÁLCE

Všechny formy útlaku starší než kapitalismus sám – třeba na základě pohlaví, sexuální orientace, etnické nebo náboženské příslušnosti – se staly součástí kapitalistického vykořisťování a dělby práce. Žádná podoba útlaku neexistuje vně kapitalistických společenských vztahů a může být odstraněna pouze s nimi v procesu komunistické revoluce. Ideologie, které nám proletářům podsouvají pozitivní identitu pracujícího, ženy, Roma, Čecha, slouží k tomu, abychom se vnitřně ztotožňovali s kapitalistickým systémem. V proletariátu se však skrývá negace všech těchto identit poslušných občanů. Proto se proti nim stavíme stejně jako proti národu, vlasti a nacionalismu. Proti sociálnímu smíru v národních státech i proti válce mezi nimi prosazujeme třídní válku (revoluční defetismus).

## ZA PROLETÁŘSKOU AUTONOMII

I přes své meze skutečné boje proletariátu dnes obsahují semínka budoucího boje za komunismus. Dnes tedy podporujeme třídní boje a vytváření proletářských buněk, kroužků a sítí na podvrtném základě – tedy boj a sdružování, které probíhají mimo odbory a proti nim. Právě z bojů tohoto druhu se může zrodit proletářské hnutí, které se dá na cestu uskutečňování proletářské autonomie. Masový boj, v němž se třída na pracovištích rozejde s odbory a v místech bydliště s politickými stranami, komunitními či náboženskými vůdci, ve svých hlavách s buržoazními ideologiemi a ve svých životech s kapitalistickými vztahy, dá vzniknout nové organizaci proletariátu jako třídy, novým formám územní centralizace boje: dělnické rady, všeobecná shromáždění, komuny ...

## ZA KOMUNISTICKOU REVOLUCI

Jen v procesu růstu třídní autonomie může dojít ke změně poměru sil mezi proletariátem a buržoazií v náš prospěch. Tehdy se může odehrát kvalitativní skok v třídním uvědomění a boji – tehdy může začít proletářská revoluce, která buď okamžitě, prakticky a vědomě nastoupí cestu ke komunismu, nebo zahyne, neboť kontrarevoluce ihned využije slabiny naší třídy proti ní samotné.

## ZA DIKTATURU PROLETARIÁTU

Proces bojového vývoje od třídní autonomie k násilným povstáním a třídní revoluci nastoluje pro stále větší množství proletářů vědomou volbu mezi komunismem a kapitalistickým barbarstvím: vykořisťováním, krizí, válkami, ekologickou katastrofou. Čím jasnější se tato volba stává, tím více je proletariát schopen uskutečňovat v revoluci svoji společenskou diktaturu proti námezdní práci, hodnotě, směně, penězům, státu. To znamená celosvětovou diktaturu lidských potřeb proti kapitálu a revoluční teror proti buržoazním silám.

## ZA KOMUNIZACI SPOLEČNOSTI

Diktatura proletariátu znamená komunizaci společenských vztahů: odstranění námezdní práce, rušení zbytečných profesí a výrob, odstranění směnných vztahů ze všech aspektů našich životů, zrušení ekonomiky a produkce pro zisk a podřízení všech výrobních sil lidským potřebám a potřebám světové revoluce, zánik rozdílu mezi prací a volnem, městem a venkovem a všech dalších separací, násilné zničení státu a jeho nahrazení orgány revoluční sebeorganizace proletariátu, které se s triumfem revoluce mění v globální lidskou pospolitost. Diktátorskou komunizací sociálních vztahů totiž proletariát ruší sám sebe a celou třídní společnost a plně rozvíjí komunismus.

## O REVOLUČNÍ ORGANIZACI

Revoluční organizace spontánně vyrůstá a nabývá konkrétních forem přímo z třídního boje, neboť proletariát je k tomu historicky nucen. Revoluční organizace nedělá revoluci ani k ní proletariát neuvědomuje a nevychovává. To třída zvládne sama a naopak svojí bojovou aktivitou vytváří podmínky pro centralizaci revolučních skupinek, které jsou dnes v dobách sociálního smíru nepočtené a bezvýznamné, a nejuvědomělejších a nejradiálnějších složek proletariátu do komunistické strany. Ta stojí na sebeorganizaci zdola a organické centralizaci a má stejné zájmy jako celá třída. Komunisté se odlišují jen tím, že organizovaně jednají nejrůzněji a nejdůsledněji ze všech a vždy v historickém zájmu celého proletariátu, a tak udávají zbytku třídy směr. Globální komunistická strana je předzvěstí celosvětové lidské pospolitosti.

## CO DĚLAT DNES?

Rozvíjet, hájit a propagovat program komunistické revoluce na základě poučení z minulých bojů proletariátu. Propagandou, agitací a aktivním zapojením zviditelňovat, podporovat a pobízet všechny tendence v dnešních bojích, které mohou napomoci k rozvoji třídního vědomí a bojového ducha v naší třídě, ke vzniku radikálních proletářských sdružení. Odhalovat a kriticky pojmenovávat meze dnešních třídních hnutí. Centralizovat militantní proletáře, kteří se snaží organizovat na základě revolučního programu. Vždy bránit zájmy celého proletariátu, jednat internacionalisticky a nekompromisně se stavět proti veškerému reformismu a reakci, které se staví do cesty vzniku proletářské autonomie.

